

havde gjort den Skade mod Købstæderne, at de derigennem mistede et Værn mod den Konkurrence, som her er Tale om. Ja, jeg skal indrømme, at Ophævelsen af Næringsstaten ganske vist havde den Følge, men paa den anden Side maa det vel erindres, at Næringsstaten var en Stat, der ikke hviler alene paa de Næringsbrugere, der havde Bopæl uden for Kommunen, men paa samtlige Næringsbrugere i Kommunen. Det var en Stat, der maatte siges at være i høj Grad uretfærdig, idet den krævede, at en Del af Borgerne i Byen, nemlig de næringsdrivende, forlods skulde afholde en Del af dens Udgifter, inden Resten af disse lignedes paa samtlige Borgere. Derfor var det givet, at man maatte komme til Ophævelse af denne Næringsstat. Det skete jo ved Loven af 11te Februar 1863. Det var en Nærfærdigheds-handling mod de Næringsbrugere, der havde Bopæl i Købstæderne, men ganske vist, samtidig med at de her igennem opnaaede en heldig Stilling, gik de glip af den ringe Fordel, som Næringsstaten kunde bringe dem ved at tjene noget, men vist ogsaa kun meget lidt som Værn mod Konkurrencen fra udenbysboende. Vil man nu inddrage dette Hensyn til Konkurrencen under Skattelovgivning, maa man være billig mod den, som har bosat sig uden for Købstaden, og saa maa der tages et Hensyn til: hvilken Stat han i det hele udreder. Det, man skulde opnaa, er jo egentlig dette, at man vilde stille ham saaledes, at han i det hele kom til at udrede den samme Stat og Lyngge som de Borgere i Købstaden, der drive Handel i Lighed med ham. Videre kunde man i Virkeligheden ikke gaa, men naar man vil gaa saa vidt, maa man tage Hensyn ikke alene til den personlige Kommunestat, men sandelig ogsaa til den Stat, der hviler paa de faste Ejendomme andetsteds end i Købstæderne, og som udredes gennem Bederlag for Boligen. Det gælder saaledes over for Kjøbenhavn. Det er jo en Indbildning, hvis Folk tror, at vi her i Kjøbenhavn slippe med at svare 3 pCt. Vi svare i Virkeligheden det dobbelte, nemlig andre 3 pCt. gennem Skatten paa faste Ejendomme, som udredes af os gennem Huslejen, og saaledes er jo ogsaa Tilfældet paa Frederiksberg og i adskillige af Handelspladserne. Hvis vi nu skulde komme til at faa en Bygningskyld paa Landet, hvad jeg ikke har opgivet Haabet om endnu, saa vil det være nødvendigt ogsaa at tage Hensyn til den, naar man vil regne ud, hvorledes den Konkurrence, der har trængt sig ind i Købstæderne, skal være betyngt med Stat, for at vi kunne faa et lige Forhold

frem. Det bliver en meget vanskelig Beregning. Det kan ikke gaa an, saaledes som man har talt om, at paalægge ham en 4 pCt.s Stat, og i saa Henseende skal jeg kun henvise til, at man ikke godt kan tænke sig en større Uretfærdighed, end at en Mand, der er bosat i Kjøbenhavn, fordi han driver Næring i Købstaden, ogsaa skulde udrede 4 pCt. til den. Det blev ikke udtrykkelig udtalt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds, at han tænkte sig Sagen saaledes ordnet, at Konkurrenten skulde betale en selvstændig Stat til Købstaden, men jeg har forstaaet ham saaledes, og jeg har maattet forstaa ham saaledes; thi vilde man overhovedet komme til dette Resultat, at den konkurrerende skulde staa med den samme Stat og Lyngge som Byens egne Borgere, saa kan man kun naa det derigennem, at man paalægger ham en særlig Stat til Købstaden. Det kan ikke ske ad den Vej, som er anvist i Forslaget, at Opholds-kommunen udbetaler en Del af det Skattebidrag, den oppebærer, til Næringskommunen, thi efter det, er det den stattehdende ligegyldigt, om der af dette Bidrag betales mere eller mindre, det faar være ham det samme, han kommer kun til at betale det bestemte Beløb, hvortil han ansættes efter Formue og Velgighed eller Indkomst i Opholdskommunen. Skal man altsaa ramme ham saaledes, at man trykker ham ned i Konkurrencen sammen med de andre, maa det være gennem en særlig Statteansættelse. Men er det nu saa sikkert, at det overhovedet vil hjælpe meget over for denne Konkurrence, om man virkelig kunde komme til at paalægge disse konkurrerende næringsdrivende i Købstaden en Stat, naar vi da ikke vilde gaa til at paalægge dem en aldeles uretfærdig Stat, men kun en Stat, som kunde svare nogenlunde til den Forskel, der er mellem Skatten til Opholdskommunen og den sædvanlige Stat til Næringskommunen. For Næringskommunens Vedkommende vilde der saa ogsaa være at tage Hensyn til, at de næringsdrivende have Bopæl billigere i den end andetsteds, idet de ikke svare saa stor Ejendomsstat.

Seg tror, det, der her er Tale om, ikke vil kunne spille nogen væsentlig Rolle med Hensyn til det store Spørgsmaal: at holde Konkurrencen — og naar man taler om Konkurrence, saa tænker man paa Kapital-konkurrence — borte fra Købstæderne. Seg tror, det i saa Henseende er temmelig ligegyldigt. Vil man gøre noget i saa Henseende for Købstæderne, tror jeg ikke det er Bejen at gaa at søge paa en Bestatningslov at ramme de konkurrerende. Bejen er saa-